

communication, as the image bears not only information (history, traditions, values, current position), generates spiritual values, but is also aimed at obtaining feedback from consumers of educational services, the state, society; 3) individualization, as it emphasizes the essential parameters of a higher educational establishment, which distinguish it from others. It makes a higher educational establishment to be competitive and to attract a greater number of students.

It is determined that the general purpose of PR is forming successful establishment in the society and it can be specified while solving the following tasks:

1) positioning of PR object, i.e. formation and maintaining (reproduction) of a clear, supportive and managed image;

2) improving the image when the transition to the image rise (growth) is realized after skillfully executed positioning; the ranks of image's indicators are used and their ranking according to the degree of significance is realized;

3) anti-advertising, i.e. image reduction, when we put forward the task to reduce the flow of customers, but an organization or a company is unable to meet all of them, because it is not desirable to deny. in this case, we should explain the existing problems to the clients;

4) separation from competitors (explicit or implicit) it is the increase of one PR-image while reducing the other (or positioning of the own PR object against a background of competitors);

5) counter-advertising is restoration of accidentally reduced image, refuting unfair (unethical, deliberately false) competitors' advertisement.

Keywords: higher educational establishment, management, image, formation, public relations.

УДК 351.74(477)

А. А. Сергеев

ВІДОМЧІ ІНСТИТУЦІЙНІ ГАРАНТІЇ ПРАВА НА ЗАХИСТ ЧЕСТІ, ГІДНОСТІ ТА ДІЛОВОЇ РЕПУТАЦІЇ ПРАЦІВНИКІВ ОВС УКРАЇНИ

На основі аналізу чинного законодавства та наукових позицій визначено інституційні гарантії права на честь, гідність та ділову репутацію працівників органів внутрішніх справ України. Досліджено види та структуру інституційних гарантій вказаних прав.

Ключові слова: інституційні гарантії прав, працівник органів внутрішніх справ, честь, гідність, ділова репутація.

Законодавче закріплення системи юридичних гарантій правового захисту працівників міліції має статичний характер. Це у свою чергу, означає правильність думки про те, що зміст реалізації права працівників міліції на захист своїх особистих немайнових прав складається не тільки з нормативного забезпечення реалізації і захисту прав і обов'язків [1, с. 73]. Функціонування правових

гарантій пов'язане з організаційною роботою органів державної влади та їх посадових осіб. Тому правовий захист працівників міліції крім норм гарантій повинен включати в себе ще й організаційні гарантії, які надають нормам-гарантіям реально функціонуючого характеру. У свою чергу, під організаційними гарантіями розуміється спеціальна діяльність уповноважених державних органів і посадових осіб, що спрямована на реалізацію всіх видів гарантій [2, с. 172].

Можна зробити висновок, що право на захист прав на гідність, честь та ділову репутацію працівників міліції як представників закону та держави повинне включати в себе не тільки нормативне забезпечення взагалі можливості такого захисту, що також є необхідним, а й діяльність відповідних державних органів, направлену на забезпечення функціонування механізму такого правового захисту працівників міліції як осіб, наділених спеціальним правовим статусом.

Виходячи з цього, метою статті є дослідження відповідних інституційних гарантій забезпечення прав працівників міліції, зокрема права на честь, гідність та ділову репутацію.

Дослідженню питань механізму правового регулювання захисту прав працівників ОВС значну увагу приділили такі вчені-правознавці, як О. Бандурка, В. Ковальська, І. Зенін, О. Синегубов, Ю. Соловей, А. Берекашвілі, В. Ігнатов, А. Ніколаєва, А. Соловійова, Ю. Аврутін, К. Толкачов, Ю. Шемшученко та ін., однак більшість досліджень мали вузькогалузеве спрямування, а тому не всі аспекти проблематики віднайшли своє відображення.

Правові гарантії права на захист честі, гідності та ділової репутації працівників ОВС України не можуть бути реалізованими без відповідних інституційних гарантій. Органи та організації, спеціальною компетенцією або статутним завданням (для громадських об'єднань) яких є захист прав та законних інтересів людини чи окремої категорії осіб, у теорії держави та права прийнято визначати як інституційні гарантії забезпечення права [3, с. 26; 4, с. 11]. Водночас ці органи, організації і особи повинні будувати свою діяльність у сфері забезпечення основних прав і свобод громадян України на основі конституційних норм, що закріплюють ці права і свободи, а також їх гарантій, які виступають у даному випадку у вигляді задачі діяльності цих інституцій, а також форм, засобів і методів діяльності цих інститутів. Тільки в цьому випадку ми можемо говорити, що така діяльність державних органів, організацій і осіб є законна.

Правовий механізм забезпечення основних прав і свобод громадян України включає в себе органи, повноваження яких закріплені в Конституції України. Це органи державної влади і місцевого самоврядування, система органів судової влади, контрольно-наглядові органи, адвокатура, політичні партії, громадські організації та

інші інституції держави та суспільства. В механізм забезпечення основних прав і свобод громадян України входять органи всіх гілок влади: законодавчої – Верховна Рада України; виконавчої – Кабінет Міністрів України, міністерства та інші центральні органи виконавчої влади, місцеві державні адміністрації; судової – всі суди, які входять в судову систему; Президент України як глава держави; контрольно-наглядові органи – Конституційний Суд України, органи прокуратури і Уповноважений Верховної Ради України з прав людини; органи місцевого самоврядування; органи адвокатури.

Вказані інституційні гарантії забезпечення прав і свобод громадян мають загальний характер, їх дія спрямована на все суспільство. Працівники міліції як окрема категорія носіїв права на честь, гідність та ділову репутацію визначаються своєю специфікою. Тому весь спектр інституційних гарантій, передбачений Конституцією України та іншим законодавством, звужується з урахуванням особливого статусу вказаних носіїв права на честь, гідність та ділову репутацію.

Органи внутрішніх справ України є цілісним системним органом, а міліціонер як окремий працівник є його складовою, тобто часткою одного цілого. Така позиція повинна бути вихідною під час формування механізму забезпечення прав працівників міліції, в тому числі і права на честь, гідність та ділову репутацію. Адже репутація одного працівника формує уявлення про репутацію та імідж усєї структури, а звідси формуються і ті пріоритетні напрямки (партнерські відносини з населенням, взаємодовіра та допомога, міліціонер – захисник, а не каральний та наглядовий орган), на досягнення яких спрямоване теперішнє реформування системи ОВС України. Честь і гідність окремого працівника створює внутрішній імідж правоохоронної роботи; працівник міліції тільки тоді зможе забезпечити гарантування прав та свобод громадян, коли свідомо буде відчувати власну захищеність.

Працівник міліції не повинен розглядатись як індивід, фізична особа, права на честь, гідність та ділову репутацію якого порушені і який самостійно намагається їх поновити або захистити. Працівник міліції – це складова державного органу, а тому і захист від порушення його прав повинен здійснюватись на рівні органу, де працює міліціонер, а у разі неможливості такого захисту – на рівні відомства, міністерства. Отже, враховуючи, що захист міліціонера повинен здійснюватись у ракурсі захисту відомчих інтересів, вказані вище інституційні гарантії забезпечення прав та свобод громадян не охоплюють собою вказаного спектру правовідносин.

Говорячи про відомче забезпечення права на захист честі, гідності та ділової репутації працівників міліції, відзначаємо, що воно є частиною їхнього правового статусу, що обумовлений специфікою проходження служби в органах внутрішніх справ. Тому відомчий захист необхідно розглядати як діяльність відповідних державних

органів, направлену на забезпечення функціонування механізму такого правового захисту працівників міліції.

Щодо діяльності уповноважених органів із забезпечення реалізації правового захисту працівників міліції, то в системі органів внутрішніх справ відповідно до діючого законодавства правовий захист працівників міліції покладається безпосередньо на службу по роботі з особовим складом. Так, заступник начальника управління МВС України в області – начальник управління по роботі з особовим складом (нині – управління кадрового забезпечення) зобов'язаний: організувати роботу щодо захисту прав та законних інтересів працівників міліції під час виконання ними своїх службових обов'язків як представників державної влади та закону; забезпечувати правовий захист під час проходження працівниками міліції служби; реалізувати права працівників щодо судового та адвокатського захисту [2, с. 91].

З цією метою відповідно до Загального положення про юридичну службу міністерства, іншого центрального органу виконавчої влади, державного підприємства, установи, організації, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 27.08.1995 № 690, та відповідного наказу МВС України при управліннях МВС України були створені юридичні відділи, а також введено посади юрисконсультів, до основних завдань яких входить забезпечення правової роботи управлінь та їх структурних підрозділів.

Управління юридичного забезпечення – центральний орган юридичного забезпечення МВС України, який є своєрідним відомчим юрисконсультантом, що виявляє та вживає заходів щодо неузгодженості, неправомірності рішень та положень, роз'яснює та надає правову допомогу працівникам правоохоронних органів. Юридичні відділи створені відносно недавно. У них виокремлюють такі напрями роботи, як судово-претензійний, організаційно-правовий, адаптації законодавчих актів, експертизи відомчих нормативно-правових актів, юридичного супроводу фінансово-господарської діяльності, редагування документів, розгляду питань, пов'язаних із трудовими, житловими, соціальними правовідносинами, тощо. До 2007 року підрозділ перебував у складі Головного штабу Міністерства, а пізніше отримав самостійний статус. Наразі в кожному УМВС, ГУМВС є представники служби юридичного забезпечення, загальний її штат становить близько 300 працівників, кожен третій з яких – держслужбовець. До претендентів на заміщення вакансій висуваються високі кваліфікаційні вимоги, а керівні посади потребують погодження в Міністерстві й перевірки профпридатності [5].

Важливий пріоритет служби – юридичний захист інтересів відомства, зокрема в судово-претензійному порядку. У 2000 році, коли тоді ще Управління правового забезпечення Головного штабу організувало представництво в судових процесах, де відповідачем

чи позивачем було Міністерство, цих справ було лише декілька. Статистика свідчить, що наразі таких різнопланових судових процесів – понад 12 тисяч. При цьому необхідно зауважити, що діяльність юридичних відділів дійсно є результативною. Наприклад, у 2004 році УМВС України в місті Севастополі уклало договір про будівництво житла для своїх працівників. Але контрагент його належно не виконав та ще й відмовився повертати використані державні кошти. Тому юристи відомства ініціювали справу, за результатом розгляду якої Господарський суд Севастополя торік стягнув із безвідповідального підрядника майже 9 млн гривень. Справа вже пройшла процедуру розгляду в судах апеляційної та касаційної інстанції. Нині рішення у справі перебуває на стадії виконання [5]. Забезпечення захисту майнових прав теоретично ґрунтується на тих самих процесуальних положеннях, що і захист нематеріальних прав, тому юридичні відділи повною мірою можуть ініціювати та захищати права на честь, гідність та ділову репутацію як відомства взагалі, так і окремих працівників. Однак, тут необхідно погодитись із О. В. Синегубовим, що захист окремих працівників міліції відомчими юридичними службами є незадовільним. Частіше за все працівник міліції, по відношенню до якого у засобах масової інформації була розповсюджена неправдива інформація, що порочить його гідність, честь та ділову репутацію, достатнього правового захисту не отримує. Як свідчить практичний досвід, юридичні служби займаються лише справами, що стосуються інтересів самого управління міліції як організації, і про представництво в суді інтересів окремих його працівників не може йти і мови. Звичайно, працівники міліції в такій ситуації мають можливість лише отримати юридичну консультацію, і то не завжди, бо, як правило, на одного юрисконсульта припадає близько декількох сот чи навіть тисяч осіб.

Видається, що в даній ситуації, з метою забезпечення реальної правової допомоги працівникам міліції у здійсненні ними свого права на захист, наявні юридичні служби потребують реорганізації. Нами пропонується при кожному юридичному відділі створити відділення або закріпити окремого працівника такого відділу безпосередньо за напрямком захисту порушених прав на честь, гідність та ділову репутацію працівника міліції. До функціональних повноважень таких підрозділів чи посадових осіб має входити надання правової допомоги працівникам міліції, починаючи від надання юридичної консультації і до представництва інтересів працівника міліції в суді. Представник такої служби, за можливістю, повинен знаходитись у кожному підрозділі органу внутрішніх справ, кількість особового складу якого приблизно дорівнює кількості особового складу міського райвідділу міліції. У такому випадку при порушенні своїх прав, що пов'язане безпосередньо з виконанням службових обов'язків, працівник міліції завжди зможе звернутись

до такого юриста, отримати юридичну консультацію або відповідну правову допомогу як у складанні позовної заяви, так і у представництві інтересів працівника міліції у суді. Таким чином, працівник міліції отримує додаткові реальні гарантії своєї правової захищеності [6, с. 106].

Необхідно говорити і про попередження порушень прав працівників міліції. Попередня юридична експертиза проектів наказів, як і інших важливих документів, є обов'язковою процедурою, що забезпечує недопущення заздалегідь неправомірних та таких, що можуть порушувати права працівників міліції, рішень. Завдання юридичної служби – допомогти профільній службі юридично правильно та якісно, із дотриманням нормо-проектувальної техніки, викласти алгоритм дій в акті, щоб він не суперечив іншим нормам, не порушував прав громадян і працівників міліції, стверджує Д. В. Горбась [5, с. 9].

Нині триває реформування правоохоронних органів і загалом системи державної влади, що спричинило сплеск законотворчої активності. На цьому етапі Управлінню юридичного забезпечення доручено відстоювати позицію й інтереси Міністерства в органах законодавчої й виконавчої влади та органах місцевого самоврядування. Головним чином це стосується супроводу процесу створення нормативно-правових актів із питань діяльності ОВС у парламенті, зокрема його профільних комітетах, підготовки матеріалів на засідання Уряду. Так, завдяки зусиллям вказаного Управління внесено зміни у ст. 5 Закону України «Про міліцію», що дало змогу налагодити процес організації харчування в ОВС на прийнятних умовах. Загалом, робота щодо посилення правового захисту працівників ОВС України не припиняється. Прикладом є ухвалення розгалуженіших норм права, що гарантують пільгове медичне й санаторно-курортне забезпечення у відомчих закладах охорони здоров'я [5, с. 9]. Однак питання забезпечення права на честь, гідність та ділову репутацію залишається проблемним; указані немайнові права часто залишаються поза увагою керівництва ОВС України, а тому і підпорядкованих юридичних служб.

Вказана проблема, вважаємо, буде вирішена шляхом відображення у відомчих нормативних актах, а в майбутньому і в Законі України «Про поліцію» норми, згідно з якою юридичні відділи повинні бути підпорядковані начальнику підрозділу, який повинен нести персональну відповідальність по адміністративній вертикалі за забезпечення права на честь, гідність та ділову репутацію підпорядкованих працівників міліції. Такий захід зможе сприяти покращенню внутрішньої атмосфери в підрозділі, запобіганню порушенням честі, гідності та ділової репутації працівників і забезпечить максимальний захист від зовнішнього негативу, що порочить честь, гідність та ділову репутацію окремого працівника, а отже – і

підрозділу, де він працює, а в масштабах країни – зменшить негативний імідж працівників ОВС України. Однією з умов створення позитивного іміджу країни, таким чином, стає бажання та зобов'язання кожного керівника відстоювати права на честь, гідність та ділову репутацію підпорядкованих працівників.

Порушення права на честь та гідність працівника міліції часто має місце всередині самої структури, зокрема по відношенню до процедур проходження служби, і має прояв у незаконних діях керівників, їх свавілі, випадках віддання неправомірних наказів про накладення дисциплінарних стягнень, під час переміщення й звільнення з роботи тощо. З прийняттям у 2007 році нового Дисциплінарного статуту збільшилась кількість незаконних звільнень, коли обов'язковою умовою притягнення порушників до відповідальності стало проведення службового розслідування. Часто такі службові розслідування не проводились або проводились формально. При цьому зрозуміло, що честь, гідність та ділова репутація працівника в колективі піддавались негативному впливу. Прикрість у тім, що поспіх у дисциплінарному провадженні призводив до скасування в суді наказів за формальними ознаками.

Вважаємо, що найбільш дієвий спосіб гарантування права на забезпечення честі, гідності та ділової репутації всередині самої структури викладено в концепції, про яку колись говорив видатний науковець, генерал-полковник міліції О. М. Бандурка. Суть вказаної концепції – покласти обов'язки щодо захисту працівників від протиправних посягань на підрозділи внутрішньої безпеки органів внутрішніх справ. На жаль, у їх роботі правовий захист працівників органів внутрішніх справ поки що не є постійним напрямком діяльності, а носить випадковий характер. Перед підрозділами внутрішньої безпеки поставлено інше пріоритетне завдання – якомога більше викрити правопорушень з боку самих працівників органів внутрішніх справ. Безумовно, що з такими порушеннями необхідно боротись, але, можливо, їх було б менше, якби сам працівник органів внутрішніх справ був надійно захищеним, у тому числі й від посягань всередині структури [7, с. 547].

Більш того, ми вважаємо, що підрозділи внутрішньої безпеки повинні здійснювати захист прав працівників міліції, в тому числі і права на захист честі, гідності та ділової репутації, виключно всередині структури. Вона повинна бути для рядового працівника не каральним органом, а відомчою інституцією захисту від неправомірних дій керівників або інших працівників. Така діяльність має поєднувати два основних напрямки: 1) охорону та захист органів внутрішніх справ та їх працівників від протиправних посягань та загроз; 2) забезпечення законності і дисципліни в діяльності органів (підрозділів, служб) внутрішніх справ та їх працівників [8].

Дієвість запропонованої концепції підкріплюється і спеціальним правовим статусом підрозділів внутрішньої безпеки. Так, у Положенні

про Департамент внутрішньої безпеки МВС України, затвердженому наказом МВС України від 28.09.2003 № 1111, зазначено, що він є самостійним оперативним підрозділом у складі ГУБОЗ МВС України і безпосередньо підпорядкований Міністру внутрішніх справ України (п. 1.1). Діяльність Департаменту організується і здійснюється на основі чіткого розмежування функціональних обов'язків працівників і встановлення особистої відповідальності за доручену ділянку роботи (п. 1.3). Управління, відділи та відділення з оперативного обслуговування головних управлінь МВС України, управлінь МВС України в областях, навчальних закладів та на транспорті підпорядковані безпосередньо керівництву Департаменту і входять до його структури. У структурі Департаменту створюються підрозділи для оперативного і технічного супроводження оперативно-розшукових та інших заходів, у яких виникає потреба у зв'язку з виконанням поставлених завдань. Структура та штатний розпис Департаменту затверджуються в установленому порядку міністром (п. 1.12) [8, с. 369].

О. В. Синегубов стверджує, що відділи правової допомоги працівникам міліції необхідно створити у складі підрозділів внутрішньої безпеки. Це б зняло питання залежності юристів від керівництва органу внутрішніх справ та взагалі можливість будь-якого «управлінського» впливу на них [6, с. 107]. Така позиція містить раціональне зерно, однак необхідно враховувати, що, по-перше, управління внутрішньої безпеки знаходяться лише в обласних центрах за місцем знаходження обласних управлінь МВС України, що ускладнює взаємодію з усім персоналом області, особливо що стосується віддалених районів; по-друге, штатна чисельність працівників УВБ незначна, що фізично не дасть можливості забезпечити захист усім працівникам у межах області. Більше того, знову керівництво місцевих підрозділів залишається в стороні, покладаючи завдання створення позитивного іміджу міліції на керівництво вищого рівня.

До внутрішніх інституцій забезпечення права на честь, гідність та ділову репутацію необхідно віднести також Професійну спілку атестованих працівників органів внутрішніх справ України – всеукраїнську добровільну неприбуткову громадську організацію, що створена за територіальною ознакою та об'єднує громадян, пов'язаних спільними інтересами за родом їх професійної діяльності [9; 10].

Оскільки органи внутрішніх справ займають особливе місце в системі державної служби, тому діяльність професійних спілок має деякі особливості, пов'язані з обмеженням прав даних організацій. Членами профспілки можуть бути атестовані працівники органів внутрішніх справ, пенсіонери органів внутрішніх справ, які проходили службу на атестованих посадах, штатні працівники виборних

органів профспілки, які визнають і виконують статут профспілки, беруть участь у роботі однієї з чинних організацій та сплачують членські внески. Також членами профспілки можуть стати неатестовані працівники органів внутрішніх справ України, громадяни, що беруть участь у роботі добровільних народних дружин, загонів сприяння міліції, самозахисту, груп охорони громадського порядку та інших формувань, працівники підприємств та організацій, створених за участю або для виконання статутних завдань профспілки.

Існують наступні обмеження в роботі професійних організацій органів внутрішніх справ:

а) невтручання профспілок в оперативно-процесуальну діяльність органів внутрішніх справ;

б) заборона організації страйків працівників органів внутрішніх справ та припинення роботи для вирішення колективного трудового спору;

в) пропозиції профспілок з питань служби носять характер рекомендацій [2, с. 179–180].

Діяльність профспілки будується на демократичних засадах: виборності всіх профспілкових органів знизу доверху, колегіальності, звітності, гласності в їх роботі, плюралізму думок, свободи дискусій і права меншості відстоювати думку на стадії обговорення питання та єдності дій після прийняття рішення первинною організацією.

До компетенції профспілки атестованих працівників міліції входить захист особистих немайнових прав працівників міліції, що можуть порушуватись у зв'язку з професійною діяльністю останніх, на що вказує О. В. Синегубов. З цією метою в профспілці повинні бути створені та функціонувати відповідні органи, наприклад, юридичної допомоги, які могли б сприяти захисту працівника міліції в такій ситуації наступними діями: юридичним консультуванням працівника міліції; допомогою у складанні позовної заяви; представництвом інтересів працівника в суді; зверненням до прокурора з клопотанням про порушення відповідної цивільної справи в суді тощо.

На жаль, незважаючи на те, що в цілому ряді законодавчих і підзаконних актів та в нормативних документах МВС України визначено завдання, форми і процес регулювання діяльності профспілкових організацій із захисту прав працівників органів внутрішніх справ, у реальному житті цей механізм практично не реалізував вказаний потенціал [6, с. 150–151]. Тому діяльність Професійної спілки атестованих працівників органів внутрішніх справ України потребує подальшого удосконалення. Акцентуємо також увагу на тому, що завдання створення позитивного іміджу ОВС України, гарантування прав працівників міліції, забезпечення

права на честь, гідність та ділову репутацію відносяться також до Кабінету Міністрів України, Президента та Верховної Ради України.

Список використаних джерел: 1. Синявська О. Ю. Засоби забезпечення службової дисципліни в органах внутрішніх справ України (організаційно-правові питання) : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07 / Синявська Олена Юхимівна. – Х., 2001. – 215 с. 2. Організаційно-правові засади професійної підготовки персоналу органів внутрішніх справ України : наук.-практ. посіб. / В. С. Венедиктов, М. І. Іншин, М. М. Клемпарський та ін. ; за заг. ред. В. С. Венедиктова. – Х. : Вид-во Нац. ун-ту внутр. справ, 2003. – 212 с. 3. Тодика Ю. М. Конституційний Суд України і прокуратура в конституційно-правовому механізмі забезпечення основних прав громадян : монографія / Ю. М. Тодика, О. В. Марцеляк. – Х. : Лібра, 1998. – 107 с. 4. Орзів М. Міжнародно-правові стандарти і права людини і громадянина в Україні / М. Орзів // Право України. – 1992. – № 4. – С. 7–12. 5. Карпюк Г. Юридичний «ескорт» МВС / Геннадій Карпюк // Іменем Закону. – 11 жовт. 2012 р. – № 41 (5843). – С. 8–9. 6. Синегубов О. В. Цивільно-правовий захист честі, гідності та ділової репутації працівників міліції : монографія / О. В. Синегубов. – Х. : ТОВ «Формат плюс», 2010. – 199 с. 7. Бандурка О. М. Теорія і практика управління органами внутрішніх справ України / О. М. Бандурка. – Х. : Вид-во Нац. ун-ту внутр. справ, 2004. – 780 с. 8. Корнієнко Д. М. Поняття та напрямки організації діяльності підрозділів внутрішньої безпеки підрозділів ОВС щодо забезпечення безпеки працівників внутрішніх справ / Д. М. Корнієнко // Ученые записки Таврического национального университета им. В. И. Вернадского. Серия «Юрид. науки». – Т. 23 (62), № 1. – 2010. – С. 366–373. 9. Мельник К. Ю. Роль професійних спілок у вирішенні проблем соціально-правового захисту працівників органів внутрішніх справ України / К. Ю. Мельник // Вісник Національного університету внутрішніх справ. – Вип. 17. – 2002. – С. 153–158. 10. Лисяк О. І. Правові форми участі профспілок у регулюванні трудових відносин : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.05 / Лисяк Олександр Іванович. – К., 2004. – 167 с.

Надійшла до редколегії 22.07.2013

Сергеев А. А. Ведомственные институциональные гарантии права на защиту чести, достоинства и деловой репутации работника ОВД Украины

На основе анализа действующего законодательства и научных позиций определены институциональные гарантии права на честь, достоинство и деловую репутацию работников органов внутренних дел Украины. Исследованы виды и структура институциональных гарантий указанных прав.

Ключевые слова: институциональные гарантии прав, работник органов внутренних дел, честь, достоинство, деловая репутация.

Sergeev A. A. Departmental Institutional Guarantees the Right to Protection of Honor, Dignity and Business Reputation of the Police Officers of Ukraine

Protection of the honor, dignity and reputation of the police officers should include not only regulatory support, but also activities of the government.

The main aim is to study the relevant institutional guarantees of the rights of the police officers, and in particular the right to honor, dignity and business reputation.

The police officers, as a separate category of media rights to the honor, dignity and business reputation are determined by its specificity, which greatly reduces the full range of institutional safeguards provided by the Constitution of Ukraine and other legislation.

The bodies of Internal Affairs of Ukraine is a holistic system authority and the police officer is a single worker an integral, that is part of one whole. This position should be starting in the formation mechanism of the right to honor, dignity and business reputation.

Departmental the right to honor, dignity and business reputation of the police is part of their legal status, due to the specifics of service in law enforcement agencies. The institutional protection should be seen as an activity relevant authorities to guarantee the functioning of the legal protection of the police.

In the system of the bodies of internal affairs of Ukraine in accordance with applicable law, the legal protection of the police officers responsible for managing legal support – the central body of legal Affairs of Ukraine, which is a kind of departmental legal adviser, which finds unlawful decisions and regulations, explains and provides legal assistance to the law enforcement authorities.

The most effective way to ensure the rights of honor, dignity and business reputation in the middle of the structure is a unit of Homeland Security of the Interior.

Keywords: honor, dignity, business reputation, institutional, the police officers, law.

